

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2020. április

Közös felelősségünk járvány idején A vészhelyzet lehetőséget adhat a szolidaritás kifejezésre

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia március 5-én kiadott rendelkezését, amely a járvánnyal szembeni védekezésre irányul, egy nagyon fontos gondolattal kezdi: "A ráncbízottakért érzett felelősségtől vezérelve..." Valóban, a járvány megjelenése és gyors terjedése egy olyan erényre, egy olyan társadalmetikai elvre hívja fel a figyelmet, amely énközpontú társadalmunkban gyakran háttérbe szorul. Nemcsak önmagunkért vagyunk felelősek, hanem másokért is. A másokért való felelősség pedig nemcsak azt jelenti, hogy odafigyelünk a mellettünk élőkre, hanem azt is, hogy felelősek vagyunk azért a társadalomért, amelyben élünk. Az evangélium üzenetével, annak értékrendjével hatnunk kell a társadalmi gondolkodásra, hogy a járványokat meg tudjuk előzni, vagy legalább is hatékonyan kezelni tudjuk.

Megfeszült Krisztushoz fohászokodás

Jaj édes szerelmesem, én édes megváltóm,
Érettem, szép Jézusom, megholtál, úgy látom.
Szent véredbe lelkemet én azért bemártom,
És örökké nevedet én szívemben tartom.

Ó drága szép Jézusom bőséges szerelme,
Akit elégségesen nem fontolhat elme;
Lelkeinknek bűn ellen hatalmas védelme,
Szívünknek Sátán ellen erős segedelme.

Repedjen, ó Jézusom, megkeményült szívem,
Hogy látlak ily súlyosan, én szerelmes hívem:
Énnekem is éretted apadjon ki vérem,
Hogy ily nagy szerelmedet énhozzám ismerem.

Egészen, én Jézusom, rabul magam adom,
Ilyen módon szívesen halálotat áldom:
Szívemet is Jézusnak szívébe beoltom,
Hogy örökké Jézussal légyen együtt voltom.

(Cantus catholici [=Katolikus énekek], 1674)

A betegségek megelőzésének átfogó feladatával kapcsolatban így foglal állást Az egészségügyben dolgozók új kartája: "A megelőzés ebben az esetben több mint orvosi egészségügyi tevékenység. Az egész kultúra alakításáról van szó: Az elfelejtett értékek visszaszerzésére és az azokra irányuló nevelés, egy józanabb és szolidárisabb életfelfogás kialakítására, a káros hatásokról való informálás, a törvényhozással kapcsolatos politikai egyetértés által" (72). Hasonlóképpen a betegekkel való törődés is szemléletmód-változást igényel a társadalom részéről. A betegséggel küszködő emberre nem szabad úgy tekinteni, mint egy klinikai esetre, hanem úgy, mint egy személyre, akire a betegsége hatással van. Ez a szélesebb körű, az egész embert figyelembe vevő törődés érvényes a közösségre és a társadalomra is. A társadalmat képviselő egészségügyi dolgozóknak "minden egyes klinikai esetet emberi találkozássá kell alakítaniuk" (73).

Külön kell kitérnünk arra, hogy mivel hazánkban is vészhelyzet lépett érvénybe, ezért a rádió és a televízió minden vasárnap szentmisét közvetít. Ebben kifejeződik a társadalom szolidaritása, de azoké a híveké is, akik egészségünk érdekében kénytelenek lemondani arról, hogy személyesen vegyenek részt a vasárnapi szentmiséken. Erre az Egyház már korábban is lehetőséget adott. SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA "A vasárnap megszenteléséről" kezdetű apostoli levelében arról ír, hogy ezek az emberek "ébredjék föl szívükben a vágyat, hogy a távolból a lehető legjobban bekapcsolódjanak a vasárnapi szentmisébe." Ezt segítheti, hogy elolvassák a napi olvasmányokat és lelki áldozást végeznek. Ehhez értékes segítséget jelent a rádiós vagy televíziós közvetítés, "főként, ha egy rendkívüli áldoztató az Eucharisziát - s vele együtt az egész közösség szolidaritását és köszöntését - is elviszi nekik." (54). Így a vészhelyzet lehetőséget adhat a szolidaritás kifejezésére.

Mire figyelmeztethet még minket az Úr járvány idején? Például a szavak erejének a fontosságára. Amikor a testi érintés veszélyessé válik, a rövid szavaknak vagy néhány rövid, papírra vetett mondatnak megnőhet az ereje. Plébániánk egyik híve, aki a Hospice-ban önkéntes munkát végez, elmondta, hogy

amióta nem mehet a betegekhez, többet imádkozik értük és írásban röviden üzen nekik. A kapcsolatunk megváltozott, de az új mód új lehetőséget is rejt magában. A szívbeli találkozás röviden, kevés eszközzel is megvalósulhat. Tudjuk, hogy a betegségek, így a jár-

(Az írás a szerzőnek az Új Ember hasábjain megjelent cikke alapján íródott.)

vány is, nem Isten büntetései, de lehetőséget adnak arra, hogy életünket mélyebben újragondoljuk, és még tudatosabban gyakoroljuk az áldozatokkal járó szeretet parancsát.

Ferenc atya

Szentségimádás

A szentmisén újra és újra átélhetjük, hogy Jézus feláldozza magát értünk. A szentáldozásban magunkhoz vehetjük Őt, hogy tápláljon, velünk legyen.

Az Úr Jézussal való együttlét egy csendes, személyes lehetősége – olyan szentől szembe találkozás – a Szentségimádás. Ez csendes, meghitt együttlét, amikor a kitett hófehér – már-már a Tábor-hegyi ragyogást idéző – Ostya előtt lenni nagyon jó találkozás Urunkkal és Megváltónkkal. Ugyanolyan érzés tölt el bennünket is, mint az apostolokat: „Uram, jó nekünk itt lenni!” (Mt 17, 4)

Elmondhatjuk, hogy szeretjük Őt, és Ő ránk mosolyog, és már érezzük-tudjuk, hogy Ő előbb szeretett minket, hogy Ő vonzott ide az együttlétre.

Így hát bátran elmondhatjuk örömeinket, bánatainkat, elé vihetjük szeretteinket és az ő gondolataikat. Ő

minden gondolatunkra, terveinkre, aggódásunkra és örömünkre szeretettel néz.

És ebben a meghitt csendben meghallhatjuk az Ő hangját, mert Ő maga is megszólít, hív, tanít, vigasztal, lelkesít, gyógyít, és velünk van minden nap, minden órában.

A mi templomunkban az oltárra kitett Szentséget szemlélhetjük, áldhatjuk és imádkozhatunk minden csütörtökön az esti szentmise után, 6³⁰-tól 7³⁰-ig. Érdemes bátran rászánni ezt az egy órányi idő-áldozatot, átélni, hogy „százszor annyit” kapunk vissza helyette: lelki békében, megnyugvásban, Krisztus szeretetében gazdagodó életet.

B.R.

Imádság a lélek hullámhosszain

A járvány terjedése miatt mindnyájan nehéz napokat élünk át. Visszavonulunk otthonaikba vagy lelki zugainkba. Töprengéseink közben felismerjük, hogy széteső világunkban milyen nagy szükségünk van családjainkra, közösségi kapcsolatainkra. Ahogyan a hírközlő eszközökből halljuk, elsősorban az öregek vannak veszélyben. Szervezetük gyenge ahhoz, hogy megküzdjön a vírus támadásával. Nem hagyhatják el otthonaikat, az a kis napi séta, a tereken való beszélgetések is elmaradnak. Otthon maradnak emlékeikkel és a jövőtől való félelmükkel. De a fiatalabbak között is lehetnek olyanok, akik félnek a jövőtől. Ők is bezárkóznak, de nem a lakásukba, hanem gondolataikba, meg nem válaszolt kérdéseik közé. Hogyan fog folytatódni a világ? Mit hoz a jövő? Megmarad-e a munkahelyem? Hogy fogok családot alapítani, hogy fogom eltartani gyermekeimet?

Hogyan lehet ezeket az embereket vigasztalni, erősíteni? Először is azzal, hogy imádkozunk velük és értük. Most nem együtt egy kisközösségben, de azért mégis közösségben, lelki közösségekben, a lélek hullámhosszain. Ha pedig egy közösség együtt tud imádkozni, akkor az Úr jelenléte és a lelki együttlét feloldhatja a szorongás érzését, és helyette valami olyat tapasztalunk meg, ami felülmúlja emberi képzeletünket. A szeretet kötelékében megtapasztaljuk, hogy Istennek gyermekei és egymásnak testvérei vagyunk. Ezt érezhette át SZENT PÁL APOSTOL is, amikor ezt írta: "Ki

szakíthat el bennünket Krisztus szeretetétől? Nyomor vagy szükség? Üldöztetés vagy éhínség, ruhátlanság, életveszély vagy kard?" Majd így folytatja: "Biztos vagyok ugyanis benne, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat bennünket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van." (Róm 8,39).

Az elmúlt hetekben családjainkban és plébániánkon is egyre jobban megérezzük a lélek hullámhosszain végzett imádság ízét, erejét. Lélekben, Jézus áldozatához kapcsolódva együtt imádkozunk az üres templomból közvetített szentmiséken, és egyre többen imádkozunk minden este 8 órakor a rózsafüzért is ezzel a titokkal: "Aki érettünk a keresztet hordozta." Hitünk szerint Jézus a mi keresztleinket is hordozta. Nem vagyunk tehát egyedül. Most közös keresztleinket együtt hordozva élhetjük át, hogy közös a sorsunk, és felelősek vagyunk egymásért. Mostanában egyre többször juthat eszünkbe XVI. BENEDEK PÁPA gondolata, amit 2009-ben, a gazdasági válság kitörésének kezdetén írt, s amely ma is érvényes. E szerint a válság a megújulás kezdete is lehet (*Caritas in veritate* 21) Ez az imádságban való összefogás ennek a megújulásnak a kezdetét jelentheti.

Ferenc atya

Lelkiáldozás

*Szeretnélek magamhoz venni, Uram,
ugyanazzal a tisztasággal,
alázattal és áhítattal, amellyel Téged
a Szentséges Szűz befogadott,
és azzal a lelkiülettel és odaadással,
ahogy a szentek tették.*

Krónika járvány idején

Az elmúlt hetekben mindannyiunk egyéni életét, egyházunk és országunk, sőt, a világ országainak működését is alapvetően befolyásolta a koronavírus okozta ragály veszélye. Először csak a Kínából érkező híreket figyeltük aggódva – vagy éppen még félvállról véve –, aztán fokozatosan felgyorsultak az események. Lemondták a március 15-én szokásos rendezvényeket. Pénteken reggel még csak az egyetemeken bevezetendő távoktatást jelentette be a miniszterelnök, délutánra már kiterjesztették a távoktatást az iskolarendszerre is. Utána rövidesen azt hallottuk, az óvodások és a bölcsődések is maradjanak otthon, ám semmi esetre sem nagyszülői felügyelet mellett... Akiktől szigorúan kérik, hogy tartózkodjanak otthonukban.

Egyházunk először azt kérte, ne a nyelvünkre vegyük az Úr testét és ne fogjuk meg szomszédunk kezét Miatyánk után. Kiürítettük a szenteltvíztartókat. Két nap múlva, március 15-én, vasárnap, már eléggé kongott a templom, igyekeztünk távolságot tartani egymástól, főleg az idősebbektől. Már ekkor megtudhattuk, hogy április 4-ére tervezett lelki napunk – és nyilván az aztáni kiscelli keresztút is – elmarad.

Másnap, március 16-án reggeltől már otthonunkban nézhettük meg felvételtől a reggeli újlaki szentmisét. A keddi szentmisét már sokkal jobb minőségű felvételtől hallgathattuk. – A bíboros úr papjaihoz írt levelében azt kérte, mindenféle közösségi összejövetelt szüntessünk meg a plébánián. Március 18-tól érvénybe lépett az a döntés, hogy plébániánk irodája kizárólag hétfőnként tart nyitva 10 és 12 óra között.

Másnap plébániánk interneten felkérte a fiatalabb testvéreket, segítsenek a veszélyeztetett idősök ellátásában, elsősorban a bevásárlásban. Örömmel tapasztaltuk, hogy a felhívásra többen akartak segíteni, mint ahányan segítséget kértek.

A következő vasárnapon, március 22-én már be se tehetjük a lábunkat a templomba. A hírközlő eszközök segítségével azonban már válogathattunk a szentmisékben, és a vészhelyzetben ez teljes értékűen pótolja a misén való részvételt. A televízió 9 órától bíboros atyánk szentmiséjét sugározta az Országos Lelkipásztori Intézet Szent József kápolnájából, de újlaki misét is nézhettünk a YouTube csatornán.

Mivel a miséken nem tudunk személyesen jelen lenni és valóságosan áldozni, az áldozás után elmondjuk

a **lelki áldozás imáját**, amit főpásztorunk, Erdő Péter bíboros úr adott számunkra:

**"Jézusom! Hiszem, hogy jelen vagy a legmél-
tóságosabb Oltáriszentségben.**

**Mindennél jobban szeretlek és vágyom rá, hogy a
lelkembe fogadhassalak.**

**Mivel most nem tudlak szentségi módon magam-
hoz venni, jöjj, legalább lelki módon, a szívembe! Ne
engedd, hogy elszakadjak Tőled!"**

Ekkor született meg Újlakon az az elhatározás, hogy esténként otthonainkban imádkozzunk egy tized rózsafüzért betegeinkért az alábbi titokkal: „Aki érettünk a keresztet hordozta.”

Március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén a Szentatya közös imádkozásra hívta a világ katolikusait: Délben övele együtt imádkozhattuk el otthonainkban a Miatyánkot a betegek gyógyulásáért. – Ez a nap hagyományosan a lelki örökbefogadás karácsonyig tartó imádságos vállalásának kezdete is.

Ezekben a napokban ért véget – a becsukott templomok miatt természetszerűleg kudarcra – a nagybójtai tartós élelmiszergyűjtés. Újlakon egyetlen kosár telt meg. Ha valakinek módja nem volt, de szándéka van az adományozásra, ezt megteheti az 1357-es adomány-vonal hívásával (karitatív szervezetek közös vonala), vagy átutalással a nagybójtai www.karitasz.hu oldalon.

Két nappal később, március 27-én este 6 óra Ferenc pápa ismét közös imádságra hívott bennünket. A néptelen és esős Szent Péter térről, a bazilika bejáratától közvetített liturgia keretében megadott *Urbi et Orbi* áldásból teljes búcsút nyerhettünk.

Feketevasárnapon, március 29-én az a megtiszteltetés érte plébániánkat, hogy a Duna Televízió üres templomunkból közvetítette a 9 órai szentmisét az egész országban otthon maradó híveknek. A misét Ferenc atya celebrálta, az evangéliumot és a könyörgéseket Márton atya olvasta föl, a zenei szolgálatot Tóth Miklós Zsolt végezte.

*az újlaki plébánia honlapja és más források alapján
összeállította Sz. J.*

Keresztény szófejtés

izsóp

szavunk használatában valószínűleg a teljes „művelt világgal” osztozunk. A szó ugyanis elsősorban a Szentírás közvetítésével terjedt el; a héber nyelv *ēzōb* szava a görögbe ὑσσώπος (*hüsszóposz*), a latinba (*h*)*ysopus* formában ment át. A nemzeti nyelvű bibliafordítások általában nem vagy alig változtattak a szó alakján, vö.: mai olasz *issopo*, mai angol *hyssop*, mai német *Ysop*.

Hogy mit jelölünk ezzel a szóval, feltehetőleg a keresztények közül se mindenki számára világos. „Gyógy- és fűszernövény”, mondják róla a kézikönyvek. Az Ószövetségben a megnedvesített izsópcsomót meghintésre, megtisztításra használták, ahogyan a zsoltár is mondja: *Hints meg izsóppal, és tiszta leszek.* (50,9)

Ismerte az izsópot Salamon király is, aki *bölcsebb volt minden embernél*, olvassuk a Szentírásban: *Tudott beszélni a fákról, a Libanon cédrusaitól kezdve egészen a falon növő izsópig* (1Kir 5,13). Ezt úgy lehet érteni, hogy a legnagyobbtól a legkisebbig mindenről tudott a

böles király. 19. századi nagy szótárunk, a Czuczor–Fogarasi-féle közmondásként ismerteti, hogy „*Izsóptól cédrusfáig.* (Km.[=közmondás]), am. [= annyi mint] a legkisebb tárgytól kezdve a legnagyobbikig.”

Az izsóp kicsiségének hangsúlyozásával némiképp ellentétben áll a János-evangélium elbeszélése: „*Volt ott egy ecettel teli edény. Belemártottak egy szivacsot, izsóra tűzték és a szájához emelték.*” (Jn 19,29) Ezt az ellentétet különbözőképpen próbálták már feloldani, ki fizikailag („alacsonynak kell elképzelnünk a keresztet” egy német Biblia-lábjegyzet szerint), ki nyelviileg (*hüsszó-t*, ami lándzsát jelent, részes esetben, kellene olvasnunk *hüsszópo* helyett, vö. H. Haag: Bibliai lexikon). Pedig hát nem kell hozzá sok fantázia, hogy elképzeljük, már maga az izsópcsomó is egy nyélre lehetett erősítve. Hiszen Máté és Márk evangéliuma (Mt 27,48 és Mk 15,36) nádszárlól beszél, lehetett eleve arra erősítve az izsópcsomó, amire rányomkodták a szivacsot...

De mindennek szerencsére semmi köze a Megváltás lényegéhez. *Dicsőítünk Téged és áldunk Téged, Uram...*
Szaszovszky József

Hírek, hirdetések

Plébániánk képviselőtestülete április 2-án este „távtanácskozást” tartott 15 fő részvételével. A modern technikát alkalmazó megbeszélésen elsősorban éppen arról volt szó, hogyan állítható a modern technika a jelenlegi szükséghelyzetben az egyház működésének szolgálatába.

Az újlaki hétköznapi reggeli szentmiséket felvételről követhetjük a plébánia YouTube csatornáján (elérhető a honlapról is: www.ujlakitemplom.hu), de a jelenlegi nehéz helyzetben az internet mellett a rádió és a televízió is gyakrabban sugároz egyházi szertartásokat.

Valószínűleg élő, online közvetítés lesz templomunkból a húsvéti szent három nap szertartásairól a YouTube-on keresztül. A személyes részvételről sajnos le kell mondanunk.

Családi események márciusban

Halottaink:

Kövér György (88), Dávid Ferencné Erzsébet (94), Horváth József (94), Szobotka Lajos (83), Szabó Ottó (72), Csajághy Zoltán (82), Privitzer Ottóné Olga (80), Farkas Lászlóné Edit (84), Sipos Pál (85)

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sarlós Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános